

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 - Új sorozat: XVII. évfolyam - 7. szám - 2006. július

Szeretet

Isten szolgáinak különbözősége

1Kir 18,1-19

Borzási István igei üzenete, elhangzott a munkakongresszuson, szerkesztett változat.

Ez az igerész arról szól, hogy ki az igazi Isten (lásd a 21. 24. 36-37. 39. igeverseket). Extrém helyzetekben megtörténik, hogy az Úr extrém eszközökhöz folyamodik, hogy az igazságot kiderítse. Ez történt Kármel hegyén. Hosszú szárazság után Isten újra esőt akart küldeni. De előbb radikális leszámolnivalója volt Baállal: Baált nyilvánosan, egyértelműen és véglegesen hitelteleníteni kellett, nehogy azt gondolja valaki, hogy ő adja az esőt!

Mielőtt erre sor került volna, előbb a szereplők kerülnek bemutatásra, kettésével, ellentétbe állítva, úgy, ahogy általában ez a bibliai elbeszélésekben történik:

Abdiás és Akháb, Abdiás és Illés, majd Akháb és Illés. Láthatjuk, mennyire különböznek egymástól Isten szolgái, és mennyire hűségesek maradhatnak Hozzá még akkor is, ha a környezet ezt nem segíti elő.

Abdiás és Akháb van először ellentétbe állítva.

Abdiás úgy van bemutatva, mint a bálványimádó Akháb király házának fő gondviselője. De azt is hozzá teszi az ige hamar, hogy „Abdiás igen félté az Urat”, és az ő istenfélleme nemcsak elméleti volt, hanem a gyakorlatban is megmutatkozott: amikor Jézabel megölette a prófétákat, és ő elrejtett azok közül „ötven-ötven embert”, táplálta őket kenyérrel és vízzel. Ez olyan időszakban történt, amikor nem volt ennivaló és víz! Abdiás aggódott az Úr prófétáiért, Akháb ezzel ellentétben az ösvérekért aggódott... A királynak,

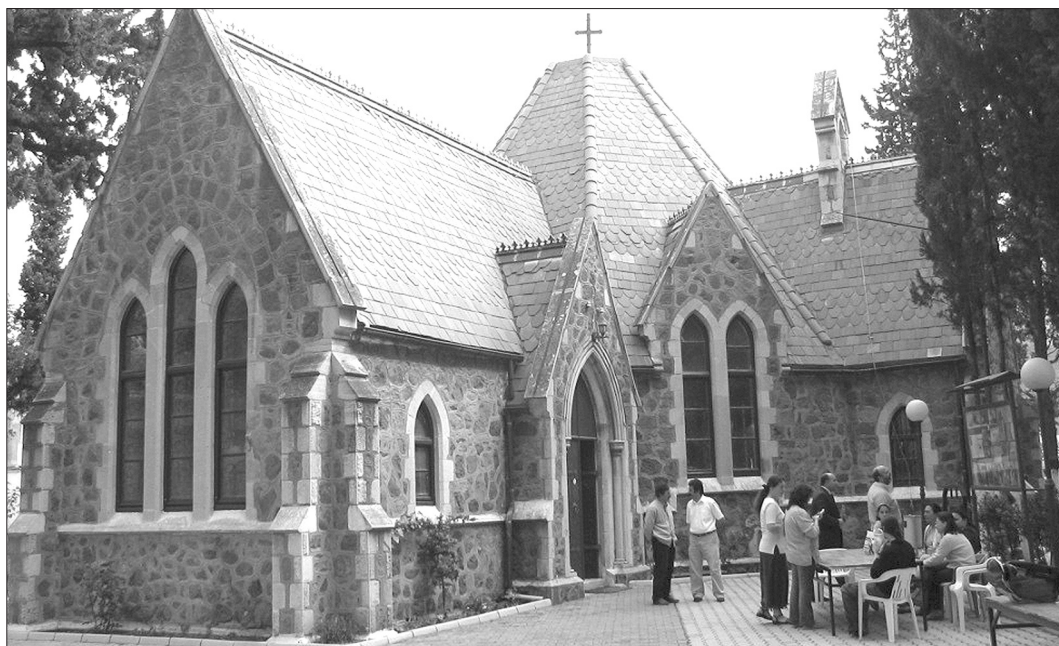
mint általában a kormányzóknak, a gazdaság jelentett mindent, Abdiás pedig az Úrnak való szolgálatot tartotta fontosnak. Akháb az állatok kedvébe járt, Abdiás az Úr akaratát kereste.

Azt tanulhatjuk ebből, hogy Istennek lehetnek szolgái még ott is, ahol legsötétebb a háttér. Ott is lehet hívő életet élni, „ahol a Sátán királyi széke van” (Jel 2:13)! Ne mondja senki, hogy „nekem olyan a környezetem – mi olyan világban élünk, olyan családban, olyan munkahelyen – ahol nem lehet hívő életet élni... Olyan helyzet nincs! Nincs olyan diktatúra, politikai rendszer vagy környezet, ahol ne lehetne hívő életet élni! Mindenütt lehetünk „feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette” (Fil 2:15).

(folytatás a 2. oldalon)

Élménybeszámoló.

A mellékelt fotó a törökországi egyetlen baptista imaházat mutatja. A 40 tagú gyülekezet egy régi anglikán templomot kapott ajándékba Izmir város kormányzójától. „Efészusból Smirnába, a modern Izmirbe vezetett utunk” – így folytatja Gergely István élménybeszámolóját (10-11. oldal) a hét kis-ázsiai gyülekezet archeológiai színhelyeinek látogatásáról.

Isten szolgálóinak különbözősége *(folytatás a címlapról)*

Persze, megtörténhet, hogy emiatt az oroszlánok vermébe vagy tüzes kemencébe dobnak, de ez nem jelent problémát, ha Pál apostollal együtt te is vallod: „az életem sem drága nékem” (ApCsel 20:24).

Abdiás szolgálata néma bizonyítéka Jézabel kudarcának. Ez nekünk is reménységet ad, mert láthatjuk, hogy Istennek hatalma van megtartani övéit az Akhábok és Jézabelek udvarában is! Abdiás győzelmes szolgálataért (is) mondhatta később Illésnek az Úr: „meghagyok magamnak hétezer embert, minden térdet, mely meg nem hajolt a Baálnak” (1Kir 19:18). Abdiás hűsége önvizsgálatra készítet: az Úrnak szolgálunk-e mindenek előtt? Az Urat szeretjük-e mindennél jobban? „Ismeri az Úr az övéit... álljon el a hamisságtól minden, aki Krisztus nevét vallja!” (2Tim 2:19)

Ellentétbe van állítva az Úr két prófétája is, Abdiás és Illés.

Láthatjuk Illést, a határozott és bátor hitvallót, aki frontálisan támadta a bűnt, és soha nem alkudott meg. Ő az, aki nem félt senkitől, csak az Úrtól. Ezzel szemben némelyek úgy látják, hogy Abdiás egy tétovázó, elővigyázatos, félénk, hatalmat kiszolgáló próféta, egy megalkuvó, aki nem mer nyíltan színt vallani, és csak titokban gyakorolja a hitét... Azonban, ha figyelmesen olvassuk az ígét, rájövünk arra, hogy az ige nem jogosít fel minket ilyen negatív véleményre Abdiással szemben! Kétszer is mondja az ige, hogy Abdiás elrejtette az Úr prófétáit, és kockázatot vállalt olyan időben, amikor az életével játszott, ha ez kitudódott volna!

Itt egyszerűen az a lényeg, hogy Isten szolgálói különböznek: Illés sem

olyan, mint Abdiás, és Abdiás nem olyan, mint Illés. Van, akinek elől kell menni, és ez nagyon fontos feladat. De épp olyan fontos az Abdiások szolgálata is, akik a háttérben, csendben, „igen félve az Urat” végzik munkájukat. Nemcsak az szolgál, aki a szószékre megy, aki prédikál, aki vezet, hanem az is, aki „meglátogatja az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartja magát e világtól” (Jak 1:27). Jakab apostol azt is mondja, hogy „ne legyetek sokan tanítók, mert súlyosabb ítéletünk lesz” (Jak 3:1). Ugyanis, az a testvérnő vagy testvér, aki fizikailag gyenge, anyagilag is hátrányos helyzetű, de hűséggel szolgál azzal, amije van, ott ahol van, lehet nagyobb jutalmat fog kapni az Úrtól, ha betöltötte küldetését a reá bízott helyen. Tudnunk kell, hogy Isten hova helyezett minket, hol akar látni, és mit vár el tőlünk! Amit a sáfároktól megkívánnak, az, hogy hűek legyünk (1Kor 4:2).

De hogyan kell értelmezni azt, hogy Abdiás nem merte Illést bejelenteni? Van, aki arra gondol, hogy Illés neve, Élijáh, azt jelenti, hogy „az én Istenem az Úr”, és ezt a hitvallást nem lehetett jelenteni Akhábnak következmények nélkül... De nyilvánvaló, hogy Abdiás nem a hitvallástól félt, hanem attól, hogy miközben ezt bejelent, aközben Illést az Úr elragadja egy ismeretlen helyre! Márpedig Akháb udvarában nem lehetett játszani sem az Úr nevével, sem az Illés nevével. Három évig „nem volt Illés”, és most nagy felelősség azt mondani, hogy „íme, itt van Illés”. De miután biztosítékot kapott a felől, hogy Illés nem tűnik el, bejelentette őt a királynak.

Jegyezzük meg tehát, hogy a Krisztus testében sok tag van (1Kor 12:4-6), és mindegyikre szükségünk van! Még azt sem lehet mondani, hogy Illés fontosabb, mint Abdiás.

Mindegyiknek megvan a küldetése, megbízatása, feladata, szolgálata, és Isten azt fogja számon kérni tőle, amit reá bízott. Legyünk hűségesek a reánk bízott munkában! „Vigyázz a szolgálatra, melyre vállalkoztál az Úrban, hogy azt betöltsed!” (Kol 4:17)

Végül Akhábot és Illést is láthatjuk egymással ellentétbe állítva.

Nyilvánvaló, hogy Illés nem Izráel megháborítója, mint ahogyan Akháb vélte! Ha valaki jót akart az országnak és a királynak, akkor az Illés volt. De akik hosszú ideig a sötétségben élnek, azok már nem ismerik fel a világosságot: meghomályosodik a szemük, megkeményedik a szívük, és a jóbarátot is ellenségnek vélik. Kármel hegyén leszállt az Úr tüze, de sem Akháb sem Jézabel sem tért meg az Úrhoz még ezek után sem, és az Úr prófétáját is ellenségnek vélték. Nábót története után ez nyilvánvaló: „Megint rám találtál, ellenségem!” (1Kir 21:20). Akik átpártoltak Isten ellenségeinek táborába, azok nem tudhatják barátjuknak sem Istent, sem az Ő szolgáit.

„Aki a világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz” – mondja Jakab apostol (Jak 4:4). Ha Akháb az Úr mellett állott volna, akkor ez javára vált volna az országnak is. Az háborította meg Izráelt, hogy elhagyta az Urat, és ezzel Isten ellenségévé lett! Ugyanez történt Saullal is, akinek azt mondta Sámuel, „Ugyan miért kérdezel engemet, ha az Úr eltávozott tőled és ellenségeddé lett?” (1Sám 28:16). Szörnyű dolog elpártolni az Úrtól, és mégis úgy vélni, hogy Ő velünk van! Így járt Sámson, aki csak akkor jött rá, hogy Isten magára hagyta, mikor már bilincsbe verték (Bír 16:20-21).

Kérdezzük meg magunktól, hogy mi az Úrral járunk-e? Az Ő akaratát keressük-e? Imádkozzunk olyan életért, hogy Isten velünk lehessen! Ha az Úr velünk van, akkor biztosítva van a győzelem a hitéletünkben, a szolgálatunkban, a gyülekezetben, mindenütt.

Borzási István

Hirdetés

Új bankszámlaszám BCR Oradea

Conventia Bis. Cr. Baptiste Maghiare

RO03 RNCB 0032 0153 5589 0004 Euro

RO57 RNCB 0032 0153 5589 0002 USD

RO84 RNCB 0032 0153 5589 0001 LEI

Hargitai Tábor: BCR Sucursala Harghita Vlăhîpa

RO25 RNCB 0158 0153 5589 0001 LEI

Zilah: lelkipásztor-találkozó

A május 8-i elnökségi és tanácsulást követte 9-én a lelkipásztorok találkozója. Imára Szekrényes Pál és Kiss Zoltán buzdított. Azt követően minden jelenlevő beszámolt családjáról, körzetéről és önmagáról. Közben közben imádkoztunk is egymásért, felhasználva az elhangzottakat.

Így tudtuk meg például, hogy a legterjedelmesebb körzethez 14 gyülekezet tartozik, emellett még négy más gyülekezetet ügykezel a pásztor testvér. A bemerítésre felkészített legnagyobb létszámú csoport 60 tagból áll. Ilyen körülmények között hat nap alatt nyolc összejövetelt tartanak, vasárnap pedig hatot. A legnagyobb lelkipásztor családban öt gyermeket nevelnek. Van egy család, amelyik két cigány gyermeket vett gondozásba. Egy másikban mind a két szülő

főiskolán tanul, a gyermekek pedig koruknak megfelelő iskolát végeznek. Van olyan körzet, ahol mostmár az 5. imaház építésébe kezdenek. A tanulás sorába tartozik, hogy a lelkipásztor házaspár igyekszik elsajátítani a tájszólást. Van olyan pásztor, akinek munkássága négy megyére terjed ki. Egy lelkipásztor feleség „kintieknek” – tanügyi kollégáknak tart bibliakört. A legtöbbet utazó pásztor üzemanyag költsége eléri az 1500 új lejt. Az egyik legelfoglaltabb test-

vérünk két teológián és egy bibliaiskolában tanít és azonkívül három rádióadónak küld prédikációkat. Fény derült arra is, hogy néhány társunknak komoly egészségi gonddal kell szembe néznie.

Közösségi ügyekről is tárgyaltunk. A sólyomkővári tábort konkrét tervek alapján fejlesztjük – már a nyáron is. A gyülekezeti működési engedélyek felújítása rendkívül szükséges, hogy még az idén történjen meg, az Európai Unióba való belépés után ez megnehezedik. A gazdasági alelnök testvér kéri, a gyülekezetek küldjék be a szövetséghez a pénzügyi nyilvántartó (Cod fiscal) számukat – a beérkező pénzeszegek pontos azonosításához.

Bátorítás is elhangzott a testvérek felé a Mabavit 3-ra való jelentkezésre. Az Ebaptifon hálózatban résztvevőket kéri, hogy hívókhöz illően – a határidőket betartva –

egyenlítsék ki a számlákat. Elhangzott azon felhívás is, hogy imádkozzunk a székelvudvarhelyi, székelvöldi és székelvhidi extrém karizmatikus megnyilvánulások okozta állapotok tisztulásáért.

Befejező témánk pedig az volt: elsőrendű feladatunk, hogy istentiszteleteinket tegyük vonzóvá, hogy gyülekezeti életünk felpezsdüljön.

A záró-igehirdetést Bálint Pál tv. tartotta (Józs 14:1-15) hangsúlyozva, hogy Isten igazolja az olyan embert, mint Káleb, aki vállalja akár a „második helyet”, annak ellenére, hogy személyes vezettetést kap az Úrtól, Isten első helyen van az életében és tökéletes szívvel követi őt.

Értékes volt számunkra a találkozó, reméljük, hogy gyülekezeteink számára is az lesz.

Vass Gergely

Bemerítés

Kolozsvár

A magyar baptista gyülekezetben május 21-én alámerítési ünnepélyt tartottunk. A fehérruhások nem a gyülekezetben nőttek fel, de az Úr megszólította őket és elindultak a Megváltó követésében. Dél-előtt igehirdetéssel Giogiov Adrián és Rajna Ottó lelkipásztor szolgált. Az alámerítést Bálint Pál lp. végezte. Az új tagok közül négyen a kolozsvári gyülekezet tagjai, egy pedig a Bágyoni gyülekezet tagja. Délután, az evangélizáló hét záró alkalmán Giogiov Adrián, a nagyváradi gyülekezet lelkipásztora hirdette az Úr üzenetét. Urunk áldása és oltalma kísérje az új tagokat azokkal együtt, akik az evangélizálás alkalmain döntöttek, hogy őt akarják követni. **Bálint Pál**

A bemerítkezők és a lelkipásztor (balról-jobbra): Németh Ilona, Kocsis Márta, Bálint Pál, Gejger Tamás, Bartha Noémi, Magyari Anikó.

„és akkor világít mindenkinek a házban”

Május utolsó hétvégéjén,
26-28. között tartották meg
a hargitai táborban
a női csendesnapokat.

A konferenciára 43 gyüleke-
zetből 167 testvérnő érkezett.
A szervezők a Mt 5:15. igeverset
választották a találkozó mot-
tójának: „...és akkor világít
mindenkinek a házban”.

Kezdéskor, péntek délután, a
női csendesnapokra össze-
gyűlt testvérnők jelenlétében
történt meg a Hargita Tábor zászla-
jának felvonása. Ez a mozzanat jelen-
tette a csendesnapok kezdő momen-
tumát, de a tábor megnyitását is egy
újabb szezonra, arra kérve a Jóatyát,
hogy kísérje áldása minden követ-
kező alkalmat.

Hiszem azt, hogy egy örömteli,
áldott és tanulságos hétvége volt
mindenki számára. Főleg azoknak,
akik először vettünk részt ilyen
alkalmon. Az „Ellent-
mondások a hívő nők
életében” főtéma külö-
nösen aktuális volt,
hiszen a posztmodern
korban nagy szüksé-
günk van hallani arról,
hogy hogyan „világítha-
tunk mindenkinek a
házban” és környezetünkben.

Az előadások ilyen kérdéseket tárgyaltak

Mindennapjaink több színteren zaj-
lanak: család, munkahely, gyüle-
kezet. Többféle szerepben kell jelen
lennünk: nők vagyunk, anyák és
feleségek, de hivatásunkat gyakorló
alkalmazottak is, és különböző szol-
gálatban tevékeny gyülekezeti tagok.
Mindegyik életter, és minden egyes
feladat más-más magatartást vár el
tőlünk: *Mikor minek van a rendelt
ideje? Van-e sorrend, prioritás? Egy-
más mellé rendelhető-e ezek a feladat-
körök? Ez a sokféleség gazdagságot,
sokszínűséget eredményez, vagy
szerep-konfliktushoz vezet?* Előadó
testvéreink ezeket a kérdéseket vetet-
ték fel, és adtak választ a Biblia fényé-
ben: péntek este Bálint Ibolya
testvérnő, szombat délelőtt dr.
Berszán Lidia, egyetemi adjunktus és

család-terapeuta, szombat este Budai
Evódia és vasárnap délelőtt Mike
József lelkipásztor.

Dr. Berszán Lidia előadásában
kiemelte, hogy a legtöbb és legérzé-
kenyebb ellentmondások az alapsze-
repeink körül adódnak: anya, feleség,
munkahelyi hivatás és gyülekezeti
szerepek. Dilemmát okozhat az,
hogy egyidőben több szerepnek kell
megfelelnünk vagy esetleg értékeink
ütköznek. Két pólus között keressük
az egyensúlyt, miközben folyamatos
változáson megyünk keresztül.
Hogyan állítható fel mégis prioritás?
Értékeink és a „rendelt idő” azok a
rendezőelvek, amelyek ilyenkor
eligazítanak. Folyamatosan igazod-
nom kell az ige által felmutatott
irányhoz és hatalmazzam fel Istent
arra, hogy beleszóljon, megállítson,
ha kell. Ami pedig a „rendelt időt”
illeti, elemezzem mi az, aminek most
van az ideje, ami bepótolhatatlan,
visszahozhatatlan (pl. gyermekem-
mel töltött minőségi idő).

Budai Evódia Sára életét, jellemét
tárta elénk bibliai példaként. Sára
negatívumai ellenére egyensúlyt
tudott tartani szerepei közötti, mert
Istennek engedelmeskedett elsősor-
ban, így szeretett anyja és szeretett
felesége volt ő. Ha Isten az első
napirendi pont, akkor nem borul fel a
többi feladataim közötti egyensúly.

Vasárnap is folytatódott

az áldások áradata. Imaórán hálát
adhattunk szerepeinkért, hiszen Isten
az, aki kijelölte azokat, és biztosak
lehetünk abban, hogy ezek javunkra
vannak és lesznek. Mike József lelki-
pásztor testvér a Mt 5:14-16 alapján
kérdéssel indította igehirdetését: *Túl
a szerepeimen ki vagyok?* A válasz,
hogy Isten gyermeke, fölötte áll az
ún. földi szerepeimen, túléli azokat.
Ezt követően hangsúlyos volt az is,
hogy kik vagyunk a világ felé? Azt,
hogy „a világ világossága” vagyok, a

szerepköreim mentén élem meg,
cselekedetek által. A hívő családnak
nyitottnak kell lennie a világ fele,
hogy kiáramolhasson belőle a fény.

Kiegészítették az előadásokat
a bizonyosságtételek, a csoportbeszél-
getések, a közösséget formáló játékok
és dicsőítő énekek. Megoszthattuk
egymással nehézségeinket, gondjain-
kat, örömeinket, ezáltal erőt és
bátorítást kapva a tovább lépéshez.
Csoportokban megbeszélhettük azt,
hogy milyen szerepeink vannak,
fedezünk-e fel ellentmondásokat
ezek között. Szóltunk olyan helyze-
tekről, amelyekben úgy éreztük, „túl
sok az nekünk”.

Alkalmunk volt a lazításra, kikap-
csolódásra is. Örömteli volt a mo-
zaikozás, gyöngyfűzés, üvegfestés,
amikre otthon csak kevés vagy szinte
egy csepp időt sem szánunk. Csodál-
hattuk, értékelhettük egymás krea-
tívítását. Pápai Efraimné Márti tehet-
ségével, kez ügyességével hangu-
latossá, meleggé tette
ezeket a foglalkozásokat.

Nélkülözhetetlen a konyhában

Konyhai trükköket is
elárulhattak egymásnak
azok a testvérnők, akik
ezt a műhely-csoportot
választották. Hasznos-
nak találok megemlíteni Virág
Gáborné (Rozika néni) bányai
testvérnő tanácsát azzal kapcsola-
tosan, hogy mi az, ami nélkülöz-
hetetlen egy hívő család konyhá-
jában: Isten jelenléte, csendesség,
békesség, rend, fegyelem, vidámság,
tisztaság, időbeosztás, pénzbeosztás,
vendégfogadás, segítség (fogadjuk el
a segítséget).

Otthonainkba térve

Péter példája igen tanulságos, amikor
Jézus parancsára újra beveti a hálót a
vízbe. Mi is ugyanabban a feladatkör-
ben tértünk vissza otthonainkba, de
remélhetőleg más lelkülettel: Isten
szavára. Ha Isten szerint a helyünkön
leszünk, akkor egyensúly lesz szere-
peink között és betölthetjük küldet-
ésünk: világítunk, mint a gyertya,
ízesítünk, mint a só.

Nagy Melinda, Zilah

Európára figyelők

Örömmel hallottuk, hogy **Vékás Zoltánné Erzsike** az idén is részt vett az Európai Baptista Nőszövetség munkájában. Ennek kapcsán kérdeztük élményeiről és a szervezet tevékenységéről.

■ *Mióta szolgál Vékás testvérnő az Európai Baptista Nőszövetség Vezetőbizottságában és milyen tisztségben?*

– **Vékás Erzsébet:** 2003. májusában volt az EBWU Konferenciája a horvátországi Rabacon, ahol meghívást kaptam a 7 tagú bizottságba, a lelki szolgálat mellett a gazdasági ügyekért felelek.

■ *Legutóbb milyen eseményen vett részt és hol?*

– Április elején tartottuk évi tanácskozásunkat a norvégiai Algardon, a norvég nőbizottság meghívását elfogadva. Algard az ország dél-nyugati részén fekvő kisváros. Bizottságunk egyik tagja ott él, a helyi mintegy 250 fős gyülekezet tagja. Tanácskozásunk 4 napos szokott lenni, általában megszervezik az illető nőszövetség vezetőségével való találkozást, vagy más ünnepélyes alkalmon való részvételt (nőkonferencia, vezetőképző, istentisztelet a gyülekezetben). Amúgy a norvégok kedvesen, nyitottan fogadtak. Tanácskozásunkat minden évben más-más országban tartjuk, ahová éppen meghívást kapunk a nőszövetségek részéről. 2007-re a francia nőbizottság hívott meg, míg 2008-ban „ittthon”, Romániában lesz a tanácskozásunk.

■ *Eddig milyen tevékenysége volt az EBWU-nak?*

A fotó 2005. áprilisában készült Ciprusban, de jelenleg is ők alkotják az EBNSZ Vezetőbizottságát. A fényképen levők balról jobbra: Olga Mocan - Moldova köztársaság, Vékás Erzsébet - Románia, Livija Lame - Lettország, Újvári Anikó - Magyarország, Ewa Gutkowska - Lengyelország (az EBNSZ elnöknője), Janny Kingma - Hollandia, Margun Warem - Norvégia.

– Konferenciák szervezése, a nőtestvérek összefogása, bátorítása, új vezetők képzése, nők egyesítése a misszióban és a szolgálatban, a baptista nők imanapjának szervezése, megtartása, az adományok továbbítása, anyagi támogatás szükségként. A '89-'90-es változások után főleg a keleti tömbre figyelt a vezetőség, segítettük az ott lelkesen beinduló női munkát. Folyamatosan támogattuk a csernobili gyermekek táborozását, Beslanba, Grúziába küldtünk gyors segítyt. Hasonlóképpen a mi nőszövetségünk is többször kapott támogatást, tavaly egy 100 fős süketnéma csoport táboroztatása is így jöhetett létre. Félévenként megjelenik egy lapunk, News and Views címmel, ez ötéves terminusban Újváriné Szabó Anikó a szerkesztő Budapestről.

Honlapunk címe: www.ebwu.org

■ *Miket terveznek?*

– Tervünk: odafigyelni egész Európára, lehetőségeink szerint támogatni a nők

közi szolgálatot. Októberben Prágába szeretnénk egy regionális nőkonferenciát a nyugati országokban élő baptista nők képviselőivel. Sok és hasonló nehézséggel küzdenek az amúgy jólétben élő nők. Tervünk, imádságunk és reménységünk, hogy együtt megosztva kudarcainkat, győzelmeinket Isten tovább viheti az itt-ott szinte megrekedni látszó munkát. A konferencia mottója: „Bízzál az Úrban és jót cselekedjél” (Zsolt 37:3). Előadó: Dorothy Selebano, a Baptista Női Világszövetség elnöke (Dél Afrika). Ha az Úr éltet és segít, utána Romániába is ellátogat október 16-18-án.

■ *Milyen rálátása van az európai nők helyzetére?*

– A nők mindenütt hasonlóak. Ha kifejezik érzelmeiket, ha nem, lelkük van, amit sem jólét, sem semmi nem elégít ki, egyedül Isten.

Kérdezt: Szilágyi László

A magyarországi baptista levéltár közleménye

Tisztelettel kérjük a mai magyarországi és a bécsi döntésekkel visszacsatolt területeken élő baptistákat, akik, – vagy akiknek hozzátartozói – részt vettek a II. világháborúban, hogy bármilyen úton-módon közöljék velünk az érintettek nevét, születési vagy bevonulásakor lakhelyét. Szeretnénk azt is tudni, hogy az illető személy volt-e hadifogságban, vagy ha a fronton-fogságban elhunyt.

Címünk:

BAPTISTA LEVÉLTÁR

Zágoni Jenő

1068. Budapest,

Benczúr u. 31.

Hungary

Mint korábban is jeleztük Baptisták a Második Világháborúban címmel könyvet szeretnénk megjelentetni. A világ magyar baptistáinak épülésére és örömére szolgálna, ha édesapjuk és nagyapjuk, rokonaik nehéz körülmények közötti viszontagságos mindennapjairól és bizonyágtévő hitéletéről olvashatnánk. A lövészárkokban vagy a fogolytáborban írt verseket, leveleket, beszámolókat, a frontról küldött fényképeket, levelezőlapokat is szívesen fogadnánk. Amennyiben igénylik mindezeket rögzítésük után mindenkinek visszaszolgáltathatjuk.

2005. március 31-ig az alábbi felsorolt testvérekről kaptunk adatokat:

Magyarországiak: Durkó Gábor,

Hányik János, Magyar József, Nagy János, Nagy Ferenc, Dr. Somogyi Imre, Pozsár Mihály

Erdélyiek: Balla Zoltán, id. Bereczki

József, Fülöp István, Jakab Márton Kálmán, Józsa István, Kiss János, Marsal János, Megyesi József, Molnár János, Veres András, Zágoni Rezső, Zsigmond József

A jelzett dokumentumokat legkésőbb 2006. szeptember 15-ig juttassák el címünkre. Segítségüket előre is köszönjük.

Értesítjük a kedves testvéreket arról is, hogy a Baptisták az első világháborúban című könyv ez év őszén jelenik meg.

TEOLÓGIAI ÉRTESÍTŐ

Egy év után ismét megjelenik a Teológiai Értesítő, amelyen keresztül átfogó képet adunk a tanárok és diákok munkájáról, szolgálatáról. Hadd ösztönözze ez a beszámoló gyülekezeteink tagjait a Teológia támogatására, az intézményben tanítókért és tanulókért való imádkozásra!

– a szerkesztő: **Kiss Lehel**

Legáció

A negyedéves teológiai hallgatók a 2005-2006-os tanévben nem voltak évközi legációra beosztva, viszont pünkösdkor szolgálniuk kellett a Szövetség vezetősége által megnevezett gyülekezetekben. A diákok nyári legációs beosztásáról az oktatási alelnök levélben értesíti majd az illetékes gyülekezeteket.

Új tanár az Emanuel egyetemen

Újabb magyar ajkú tanárral bővült az Emanuel egyetem tanári gárdája. Ősztől Garai Zsolt is tanít a rangos intézményben, így bekapcsolódott a Teológián zajló oktatásba is. A diákok előzőleg már tanultak zeneelméletet – Garai testvér azt segít kibővíteni, és a gyakorlatban hasznosítani. Hetente eljön a Teológiára, ha kell, több alkalommal is, és orgonálni tanítja a diákokat a belvárosi baptista templom klasszikus orgonáján.

Új szakács

Mivel az elmúlt nyáron az Úr magához szólította szakácsnőnket, Csíki Ágnes, újból szakácsot kellett keresni. A jelentkezők közül a Szövetség vezetősége a szentmártoni Magyar Pál testvért választotta, aki korábban hivatásos szakácsként dolgozott.

Házasságkötések

Az elmúlt évben a teológiai hallgatók közül hárman kötöttek házasságot.

Szűcs Benjámín-Ottó és a málnási Kocsis Melinda augusztus 27-én tartotta menyegzőjét Sepsiszentgyörgyön.

Szeptember 10-én a zilahi imaházban volt menyegzői istentisztelet, ugyanis Székely Béla-Dániel lépett házasságra Mátyás Tünde-Johannával.

Dohi Zoltánnak és Major Abigélnek október 15-én volt a menyegzője Szatmárnémetiben. Tünde-Johanna és Abigél a szatmári gyülekezetből való. Az idén is lesz „teológus-menyegző”:

János Levente és a fugyi-i Székely Tünde május 28-án tartotta meg jegyváltását. Isten áldása legyen testvéreink házaságán és szolgálatán!

Levéltár

A Teológia könyvtára melletti szobában helyet kapott a Szövetség Levéltára. Új polcrendszer készült a dokumentumok számára, amelyek gyűjtésével és rendszerezésével jelenleg Kiss Lehel foglalkozik. A Levéltárban helyet kapnak a hajdani és a jelenkori magyar baptista sajtó kiadványai, irodalmi termékek, úttörő missziómunkások, lelkipásztorok kéziratai, személyes tárgyai, hanganyagok, gyülekezeti krónikák, jegyzőkönyvek, fényképek, önéletrajzok stb. Fontosnak tartjuk, hogy közösségünk történelmi dokumentumai hozzáférhetőek legyenek. Ezért kérjük a testvéreket, hogy támogassák ezt a gyűjtőmunkát a birtokukban levő dokumentumok vagy másolataik rendelkezésre bocsátásával!

Vendég az Emanuelben

Május 22-26 között az Emanuel egyetem vendége volt dr. Paige Patterson és

felesége, Dorothy. Testvérünk a híres Southeastern Baptist Theological Seminary igazgatója. Elnöke volt, és ma is vezető egyénisége a mintegy 17 millió tagot számláló Déli Baptista Szövetségnek. Érdekes előadásain, amiket kizárólag teológiai hallgatóknak és lelkipásztoroknak tartott az egyetem kápolnájában, Teológiánk másodéves hallgatói is részt vettek.

Dr. Paige Patterson konzervatív teológus, aki teljes erővel harcol a teológiai és erkölcsi liberalizmus ellen. Délelőttönként a dogmatika kinyilatkoztatásról szóló részét, délutánonként pedig a gyülekezet létének és életmegnyilvánulásainak bibliai alapelveit tanulmányozták a résztvevők. Dr. Patterson tíz könyv és számos tanulmány szerzője.

Felesége is jelentős tevékenységet folytat a keresztyén nők közötti munkában. Dorothy egyik román nyelvre lefordított könyvét május 24-én mutatták be az egyetem kápolnájában.

A keresztyén kulturális est keretén belül Garai Zsolt előadta J. S. Bach D-moll toccata és fuga című orgonaművét, Paul Negru tv. felesége, Delia, pedig festményeiből állított ki.

Budapesti tanár a Teológián

Hetényi Attila tanár testvér a diákokkal

December második hetében kedves vendége volt a Teológiának Hetényi Attila testvér Magyarországról, aki 1969-ben kapcsolódott be a budapesti Teológiai Akadémia oktatói munkájába. 1977-1981 között az intézmény dékánja volt, később főigazgató-helyettese. Szakterülete az Őszövetség, amelynek

felekezetközileg elismert szaktekintélye. Szaklektora számos őszövetségi témájú kiadványnak. 1973 óta nyugdíjazásáig a Budapest-Wesselényi utcai gyülekezet lelkipásztoraként szolgált. Hetényi testvér Teológiánk másodéves diákjainak héber nyelvet, a negyedéveseknek pedig őszövetségi exegézist tanított.

Szakdolgozat

A negyedévesek számára nagy feladat a szakdolgozat megírása. Bizonyítaniuk kell a témában való jártasságukat, az elérhető szakirodalom ismeretét, ráadásul kétszer kell munkájukat megvédeniük – a Teológia tanárai előtt magyarul, majd az Emanuel egyetemen románul. Lázás munkájuk közben a dolgozat témájáról kérdeztük őket.

Dohi Zoltán: *Evangelizáció és manipuláció* – Manapság sokan kritizálják a keresztyéneket mondván, hogy vallásos propagandát végeznek, és manipulálják az embereket. Dolgozatommal rá szeretnék mutatni, hogy ha a vád igaz, milyen mértékben igaz, ha pedig hamis, akkor az ellentábornak van homályos képe a keresztyénekről. A manipuláció a bűneset következménye. Már a kisgyerekeknél is láthatjuk, hogyan bömböl, és vergődik, ha el akar érni valamit. Aki az evangéliummal manipulál, sem Istent, sem az embert, sem az Igét nem tiszteli. Szükséges a rábeszélés, a meggyőzés tiszta formáit alkalmazni, de az evangelizációban a krisztusi magatartás a legfontosabb, amely nem engedi meg magának a reklám, a média, a politika manipulációs módszereinek bevetését.

Kelemen Sándor: *Vallásszabadság Erdélyben a Reformációtól 1849-ig* – Azért választottam történelmi témát, mert egész fiatal koromtól érdekelték a múlt, főként nemzetünk múltjának eseményei. Vallásszabadság szempontjából Erdély különleges helyet foglal el a történelemben, mivel Európában az elsőként lépett fel a szabad vallásgyakorlás érdekében. Tárgyalom a különböző protestáns felekezetek, a reformátusok, evangélikusok, anabaptisták, szombatosok, unitáriusok vallásszabadságért vívott harcait. Ma, amikor szabadon gyakorolhatjuk hitünket, eszünkbe sem jut, hogy sokaknak az életébe került Krisztus vállalása. Sőt vannak országok, ahol most is szenvedniük kell testvéreinknek a hitükért. A nehéz körülmények között derül ki igazán, hogyan is állunk valójában a hit dolgaival.

Kelemen Szabolcs: *A baptista gyülekezetekben gyakorolt újrakeresztezés teológiai kritikája* – Nekem is, mint gyermekkorban megkeresztelt embernek, sok haromba került, míg eljutottam a felnőtt beágyazott helyre. Dolgozatommal a beágyazott fontosságára és bibliai

Az Emanuel egyetem évvárója

Az Emanuel egyetem évváróján: Giorgiov Adrián lp., Kelemen Szabolcs, Szűcs Ottó, Szabó László, Dohi Zoltán, Székely Béla, Kelemen Sándor I. és Borzási István lp.

Május 28-án tartotta évváró istentiszteletét a nagyváradai Emanuel egyetem. Az intézménytől ez alkalommal búcsúzó százhusz diák között ott volt a hat magyar teológiai hallgató is. Azért hat, mert János Levente harmadéves hallgatóként van nyilvántartva az Emanuelnál, így ő csak jövőre fog államvizsgázni.

A hatalmas imaház szűknek bizonyult a nagy tömeg befogadására. Az ígét dr. Paige Patterson hirdette az 1Móz 1, 1-5 alapján, amit előzőleg Onisim Mladin, a Román Baptista Unió főtitkára olvasott fel. Dr. Paul Negruț, az egyetem rektora, jelképes diplomát adott át a tanulmányai-

kat befejező hallgatóknak. Az istentiszteletet az egyetem kórusának magas színvonalon előadott énekei és a végzős diákok szolgálatai tették még ünnepélyesebbé.

Az egyetemen különböző országokból jött, különböző anyanyelvű diákok tanulnak, ezért a záró imák három nyelven – angolul, magyarul és románul – hangzottak el. Magyarul Szövetségünk elnöke, Borzási István imádkozott. A Teológia történetében jelentős esemény volt ez az évváró, ugyanis ez volt a legelső magyar teológus-generáció, amely az Emanuelról fog egyetemi diplomát kapni.

alapjaira mutatok rá, főként azok számára, akik mérlegelik ezt a kérdést, mint én is annakidején. A dolgozatírásra való felkészülés ideje alatt még inkább megerősödtem abban a meggyőződésben, hogy az újjászületett, öntudatos ember önként vállalt bemelegítése krisztusi parancs.

Szabó László: *Keresztyén ifjúsági csoportok dinamikája* – Azért foglalkozom a dolgozatban fiatalokra vonatkozó, gyakorlati teológiai kérdéssel, mert eddigi szolgálatom főként a fiatalokkal való foglalkozás volt, és úgy néz ki, hogy a jövőben is az lesz. Keresem a választ arra, hogyan lehet az ifjúsági csoportokat képező különféle beállítottságú emberek potenciálját a közösség lelki fejlődésében és az együttlét hatékonyabbá tételében felhasználni.

Székely Béla-Dániel: *A tanítás szerepe a gyülekezet növekedésében* – A dolgozat megírása előtt sok könyvet, tanulmányt elolvastam, ami nagy segítséget jelent majd feladatom végzésében. A dolgozatban rámutatok arra, hogy az egészséges tanítás ösztönözhet a gyülekezet tagjaira, és nemcsak minőségbeli, de számbeli növekedést is eredményez. Néhány gyülekezetben

felméréseket készítettem, amelyekből kiderült, hogy az idősebb generáció meg van elégedve a tanítással, és az állítások szerint hasznosítani is tudja (de nem bizonyítja ezt a számbeli növekedés); a fiatalabb, tanult réteget azonban nem érinti életbevágóan a kapott tanítás. Nem a fiatalok lelki igénytelenségét mutatja ez, hanem arra ösztönöz, hogy a tanításunkat igyekezzünk korszerűvé, színvonalassá, érthetővé tenni úgyannyira, hogy az értelmi szempontból magasabb réteg közé is hatékonyan törjön be az evangélium.

Szűcs Benjámín-Ottó: *Keresztyén-ség és keleti harcművészetek* – Olyan világban, amelyből szinte teljesen hiányoznak, vagy eltorzultak a férfiideálok, tudatosan vagy öntudatlanul, de egyre jobban foglalkoztatja az embereket a harcos férfi modellje. Dolgozatomban azt vizsgálom, hogy lehetséges-e a keresztyén ember számára a keleti harcművészetek ill. küzdősportok és önvédelmi technikai rendszerek tanulása anélkül, hogy ez ellenkezzen a keresztyén tanítással. Írásomban a szellemi és fizikai harc közötti összefüggésre is fény derül a keleti tanítások alapján, és igyekszem körvonalazni a Biblia harcos-modelljét is.

A Teológiai Szemle tanulmányaiból 3.

A RoMaBISz Kurázi II. az erdélyi baptista fiatalok életének szociológiai felmérése. Az összegyűlt rengeteg adat alapján tanulmányok is készültek, amelyeket a Baptista Teológiai Szemle tett közzé. Sorozatunkban ezekből válogatunk.

Életmód: szabadidő, mozgás

Vajon melyik kérdés hangzik el manapság gyakrabban: „Fiam, ha befejezted a tanulást, gyere gyorsan ki a kertbe segíteni!”, vagy pedig a „Fiam, egész délután a kompjúter előtt ülsz, szaladj le a parkba és mozogj egy kicsit!”? A válaszokat ugye meghatározza a családok földrajzi helyzete és életmódja. Épp ezért a fő kérdés inkább az, hogy **mozog-e rendszeresen és megfelelően a fiatal**, mert az ugyanis edzettséghez vezet, az edzettség pedig nagyban hozzájárul szervezetének kiegyensúlyozott állapotához.

A mozgás ugyanolyan velünk született létszükséglet, mint a táplálkozás. Nem is tudnánk elképzelni életünket mozgás, cselekvés, jövés-menés nélkül. Ezért jelent olyan nagy traumát nemcsak fizikailag, de pszichésen is, ha valaki elveszti mozgásképeségét, vagy korlátozódik abban; nem beszélve arról, hogy mindez kihatással van nemcsak az egészségre, de a társadalomba való beilleszkedésre, munkavállalásra, családfenntartásra, önbecsülésre is. Teremtett világunkban talán a mozgás az egyik olyan tulajdonság, ami leginkább meghatározza a fizikai életet.

Miért mozogj?

A civilizált körülmények között élő ember mindennapos munkája gyakran nem jár annyi fizikai megterheléssel, amennyire az egészség megőrzése érdekében szüksége lenne. A fizikai munka hiányát változatos mozgásformákkal, tudatos testedzéssel, tornával pótolhatja. Mindez történhet egyedül és társakkal, játékos formában és tervszerű edzés keretében... viszont csak a rendszeresen mozgó emberek remélhetik, hogy mozgásszervük, ízületeik és izmaik idős-korukig megtartják rugalmasságukat, teljesítményüket.

A mozgásszegény életmódnak a következményei: a túlsúlyosság és az ezt kísérő betegségek, a magas vérnyomás (és az ebből eredő szív és érrendszeri betegségek), a csontritkulás. Sőt egyes

pszichés zavarok hátterében is az inaktív, egészségtelen életmód áll.

Ezzel szemben a testmozgás számos módon járul hozzá a szervezet egészségének helyreállításához: fokozódik a szív és a tüdő teljesítő képessége, ritkul a légszomj, mérséklődik az izzadákonyság, csökken a vérnyomás, normalizálódhatnak a vérsír értékek, fokozódik az alapanyagcsere (a megnövekvő izomtömeg több energiát használ fel mint a zsírszövet), csökken a test zsírtartalma, csökken a cukorbetegség és mozgásszervrendszeri betegségek (cifózis, szkoliózis) kialakulásának kockázata is.

Hangsúlyozandó, hogy a kedvező változások rendszeres mozgás esetén minden korosztályban kialakulnak. A rendszeres mozgás előnyös hatása olyanoknál is kimutatható, akiknél már kialakult valamilyen krónikus betegség; az infarktuson átesettek körében is igen jó hatásúnak bizonyult a rendszeres, de megfelelő intenzitású mozgás.

Magunkról

A legtöbb fiatal havonta (30,2%), illetve hetente (28,1%) sportol valamit. A többiek: 20,3% nagyon ritkán, 21,5% pedig nem szokott sportolni. Legtöbbször a testépítést (aerobic, kulturizmus, torna, fitness, stb.) részesítik előnyben (45,3%), de a labdajátékokat (röplabda, kosárlabda, foci, ...) is szívesen űzik, ezt a fiatalok 37,8%-a tesz az első helyre.

A fennmaradó 17 %-ban a túrázástól (1,2%) elkezdve, harci sportok (vívás, karate, box) (0,8%), téli sportok (sielés, korcsolya) (1,5%), kerékpározás (9,8%), motorozás, roller, lovaglás (0,4%), vízi sportokkal (2,2%) bezárólag minden beletartozik. Elég változatosak a tevékenységek skálája.

A fiatalok 97,6%-át a sportolás nem akadályozza az istentiszteletekre, ifjórak-

A mozgás hiánya civilizációs ártalom. Ökológusok kiszámították, hogy ha az ókorban azt a fokú kényelmet akarták volna biztosítani, ami ma egy átlagpolgárnak rendelkezésére áll (folyóvíz, központi fűtés, autó, mosógép, porszívó, hűtőszekrény), akkor minden családnak legalább 300 rabszolgát kellett volna alkalmaznia. Ezt a luxust pedig csak az ókori uralkodók engedhették meg maguknak. A modern háztartási gépekkel és kényelemmel berendezett otthonok feleslegessé tették az izommunka nagy részét.

ra való járásban, de 2,4%-át igen. Valószínű, hogy az utóbbiak versenyszerűen sportolnak, és az edzések, versenyek egybeesnek a gyülekezeti alkalmakkal.

A felmérésből kitűnik, hogy a fiatalok környezete pozitívan áll a sportoláshoz.

A szülők majdnem fele (48,1%) támogatja csemetéjét a sportolásban, 44,1%-át nem érdekli, 4,9%-a nem tudja, hogy mit sportol a gyermeke és 2,9%-a elítéli a gyermeke sportolását. A barátok 69%-a támogatja, 24,1%-át nem érdekli, 6%-a nem tudja és 0,8%-a elítéli.

A lelkipásztorral és a gyülekezettel viszont már más a helyzet. Az adatok azt mutatják, hogy míg a barátok majdnem 70%-a, a szülők fele támogatja a sportolást, addig a gyülekezeti tagok és a lelkipásztorok csupán 10%-a áll ki a sportolás fontossága mellett.

A gyülekezeti tagok nagy többsége, beleértve a lelkipásztort is, nem ítéli el a sportolást, hanem vagy nem tudják (41,1%), hogy sportolnak a fiatalok, vagy nem érdekli őket (46,6% gyülekezeti tag, a lelkipásztorok esetében 45%). A gyülekezeti tagok csupán 1,6%-a ítéli el a fiatalok sportolását.

A kérdőíveket mindenki a saját esetleges elfoglaltságával töltötte ki. Mégis tényként könyvelhetjük el, hogy közösségeink nagy része nem fektet hangsúlyt a fiatalok ilyen jellegű szükségletére. Lehetne védekezni azzal, hogy a gyülekezetnek nem ez a dolga, ami nagy részben igaz is, viszont figyelembe véve azt, hogy szabadidőnk elég sok (lehet, hogy nagyon is sok) részét töltjük közösségben, nem ártana átgondolni hozzáállásunkat e témakörhöz.

Mostis Ádám, gyógytornász

Bizonyságtételek

Nincs szebb és értékeesebb ajándék az ember számára ezen a földön, mint az Úr Jézus Krisztus! Az Úr kegyelméből én is megkaptam ezt az ajándékot. Volt idő, amikor próbáltam elfutni az ő szava elől, mint Jónás, de ő türelmes volt hozzám és megismertette velem az ő útját.

Az első megvilágosodást gyerekkori barátnőim Nóra és Monika Siegel által kaptam, akik most Németországban laknak. Ők bizonyságot tettek arról, amit az Úr Jézus tett az életükben. Bár az elején nem értettem, mégis elfogadtam a meghívásukat a máramarosszigeti bibliaiskola által szervezett táborba. Ott az Úr megerősítette bennem az ő hívását. A tiszta szeretet, amit az ottani testvérektől kaptam, a beszélgetések, meg Viron és Tom lelkészek prédikációi békességet és nyugalmat hoztak szívembe.

Addig életem tele volt haszontalan függőségekkel, félelemmel. Az Úr Jézus őket használta fel eszközül, hogy megértsem, egy igazi hívő ember nem az, aki eljár a templomba de szíve mégis üres, hanem aki reményét és teljes hitét az Úr Jézusba helyezi. Szomjaztam az ige után. Hazajövetelem után Gyergyóban még nem találtam gyülekezetet. Ez 2004-ben volt. Többször is elmentem a katolikus ifjak találkozójára, de nekem nem volt elég, többre vágytam.

2005. szeptemberében meglátogattak a német barátnőim, és az Úr elvezetett minket (Nora, Móni, Lajos bátyja és engem) a baptista gyülekezethez, amely abban az évben kezdte az összejövetelét a Menedék Kápolnában. Ott végre megtaláltam amit kerestem, otthon érzem magam, testvéreket találtam a hitben, szeretetet, megértést. Itt találkoztam az Úr hű szolgálóival, Veress Ernővel és Annával. Októberben Bukovszky Ákos és felesége látogatta meg a gyergyói kis gyülekezetet. Az ige hirdetés után visszamaradtam imádkozni Ernő bácsival. Bűnbánattal imádkoztam, felszabadultam és élő reménységet kaptam.

A gyülekezetben nagy szeretettel fogadtak és azóta is türelemmel foglalkoznak velem, válaszolnak kérdéseimre, magyarázzák az ígét, imádkoznak velem és értem. Szép munkát találtam Annuska néni mellett, foglalkozunk a gyerekekkel, és együtt tanuljuk az Úr beszédét, énekeket.

Megszerettem az ige olvasását, amely a mindennapi életben is sok segítséget nyújt. A gyülekezetben kapott szeretet egy plusz ajándék az Úrtól, ami szebbé tette a mindennapjaimat és a munkámat is. Mint tanárnő, sokkal nagyobb szeretettel foglalkozom a diákjaimmal és nagy öröm, hogy velük is beszélhetek az Úr Jézusról. Már ők is kíváncsiak, hogy együtt imádkozzunk és énekeljünk.

Mivel elfogadtam az Urat személyes Megváltómnak, ezért nagy öröm volt a bemerítkezés. Felejthetetlen élmény, ami egy újabb erősítés a hitemben. Amióta megismertem az Urat, az életem áldás. Bizonyos vagyok abban, hogy megmentett, mivel bennem él, munkálkodik, erősíti hitemet. Ő a legjobb barátom, aki tanít és vezet.

Jövőmet is teljesen rá bízom, hiszek ígéretében, hogy velem lesz és megtart. Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett (Lk 19:10).

Botez Zsuzsa,
Gyergyószentmiklós

Megtérésem 2005. január 6-án kezdődött el, pontosan dédnagymamám születésnapján. Én ott lakom nála, mivel kicsi korom óta ő nevel engem. Ugyancsak ő neveli két éves öcsikémet Andrist, valamint Iza nevű unokatestvéreimet is. Azon a bizonyos januári napon id. Veress Ernő imádkozott, hogyha kimegy a városba, ne csak ő szólítson meg embereket, hanem küldjön olyan valakit elébe, aki őt szólítsa meg. Így is történt! Hálás vagyok az Úrnak, hogy Isten tervébe benne voltam. Reggel kilenc óra lehetett, amikor a közeli üzletbe indultam vásárolni. A házunktól olyan ötven méterre, a Városháza előtt állt Ernő bácsi. Láttam, hogy át akar menni az úttesten. Köszöntem Ernő bácsinak és mivel láttam, hogy nehezen tud menni, segítettem neki és elkísértem egész az üzletig. Megvártam őt, és még egy keveset beszélgettünk. Délután Ernő bácsi felkeresett, és elhívott az otthonukba. Kért, ha lehet jöjjen ide hozzájuk vasárnap is az összejövetelre (akkor még nem volt meg a MENEDÉK KÁPOLNA).

Ettől kezdve rendszeresen jártam ebbe a házi imacsoporthoz. Itt jöttem rá arra, hogy az embernek csak akkor lehet áldott és nyugodt élete, ha az Úr Jézust befogadja hit által. Azon töprengtem: „hogyan lehetséges ez, hogy lehet ezt megtenni. Magam erejéből ez nem ment, nem tudtam megváltozni. Én nagyon „elszöntyömpörödtem”, mert nem tudtam úgy élni, ahogy a Biblia kérte és kéri. Istené a hála, és azoké, akik segítettek eljutnom az elmúlt nyáron a Hargita Keresztyén Táborba. Itt bőven volt időm az Úrral lenni. Egyik este a Kápolnában, az összejövetel ideje alatt az Úr teljesen megváltoztatott, egyszóval: adott nekem egy új szívet. Megváltoztatta az életemet és ez kegyelem!

Aztán most, április 17-én, húsvéthétfőn, Jézus Krisztus feltámadása ünnepén bemerítkeztem három hívő testvéremmel együtt, és bizonyságot tettem arról, hogy Krisztussal együtt meghaltam és vele együtt feltámadtam új életre (Róm 6:3-4). Most, hogy ez megtörtént, tudom, hogy teljesen Istenhez tartozom. Vele együtt akarok élni, szenvedni és akár meghalni is, ha ez szükséges, mert nékem az élet Krisztus, a meghalás nyereség. Szeretném addig is Jézust szolgálni a mindenség Királyát, a világ Megváltóját, az én Megváltómat!

Borcsa Károly (17),
Gyergyószentmiklós

Zsuzsa (bal oldalt) és **Károly** (jobb oldalt) a hargita tábori bemerítkezésén. Középen **Báni Lajos** és nővére **Edit**.

82 évvel ajándékozta meg a Mindenható **özv. Gáti Gyuláné**, Fazakas Ilona testvérnőt Ippon. A temetése 2006. április 30-án volt szintén Ippon. Életét a szorgalom és az Úr iránti hűség jellemezte. Az igét a körzet lelkipásztora hirdette: Ámós 4: 12- 13 valamint Jelenések 14:13 versek alapján. A verőfényes tavaszi vasárnapon gyermekei, unokái, testvérei és rokonai mellett még nagyon sokan jelen voltak az istentiszteleten. Úgy a háznál mint a temetőben a helyi gyülekezet ének-kara szolgált. Adjon a mennyei Atya a gyászolóknak vigasztalást, az igehirdetés nyomán pedig bő lelki áldást. **Gergely Pál**

Mély fájdalommal kísértük el utolsó útjára **Bányai Imrénét**, aki életének 76. évében költözött Megváltójához. Temetésére, Kőszegremetén, március 4-én gyűltünk össze. A gyászháznál vigasztaló igét Szűcs Sándor lelkipásztor szolt, a temetőkertben Nagy Kasza Lőrinc. Isten vigasztalja a gyászoló családot. **Sz. S.**

Meghívó

Szeretettel meghívjuk Diószegre azokat a testvéreket, akik 1956. májusában merítkeztek be a néhai Bokor Barnabás lelkipásztor által. Az emlék-istentisztelet ez év augusztus 2. vasárnapján (2006. augusztus 13.) lesz a diószegi baptista imaházban délelőtt 9.30 órai kezdettel. Szeretettel várjuk az érintetteket és az emlékezni vágyókat. A diószegi gyülekezet vezetősége

„Céltalan hajónak
semmilyen szél sem
kedvez.”

SMIRNA

Efészusból Smirnába, a modern Izmirbe vezetett utunk. A 60 km-es utazás, a Földközi-tenger nyugati partvidékén, szinte észrevétlenül telt el – lekötötte figyelmünket a táj szépsége.

Smirna városát, Trójiával egy időben, az i.e. 3. évezredben alapították. A római időben Efészus vetélytársa lett, mint az egyik leggazdagabb, fejlődő kikötőváros Kis-Ázsiában. A város híres volt Róma iránti hűségéről. Ez abban is megmutatkozott, hogy az i.e. 2. évszázadban istennő szobrot állítottak Róma tiszteletére, majd i.u. 26-ban Tibériás császár tiszteletére állítottak szobrot. A keresztyén misszió Pál apostol munkássága nyomán alakult, aki missziómunkásokat küldött ebbe a városba. Az apostol idejében erős zsidó közösség élt a városban, akik közül sokan keresztyénné lettek. A gyülekezet tagjai, hitük miatt, erős politikai és vallási nyomás alá kerültek. A hagyomány szerint János apostol ide tért vissza a pátmoszi száműzetésből. Körülbelül 60 évvel később itt ítélték el és végezték ki – keresztyén hite miatt – Polycarp püspököt.

A város központjában ma is megtalálható és látogatható a Szent Polycarp bazilika, melynek falain megrázó freskók tanúskodnak a kivégzés pillanatairól. Napjainkban Izmir Törökország 3. legnagyobb városa, ahol több mint hárommillió ember él. Az Agorán kívül kevés archeológiai helyszín található, mivel történelme során a várost – természeti szépsége és kereskedelmi fontossága miatt – többször lerombolták és újjá építették.

Utazásunk egyik legkedvesebb élménye volt a smirnai baptista gyülekezet meglátogatása. Amint erről már írtam, az egész országban

ez az egyetlen török tagokból álló baptista gyülekezet. Ezelőtt 8 évvel alakult, amikor egy Németországban élő török házaspár megtért és Izmirbe költözött azzal a céllal, hogy gyülekezetet alapítson. Jelenleg 40 tagja van a gyülekezetnek, akik hűséggel és buzgósággal szolgálják az Urat. A város önkormányzata olyan feltétellel ajándékozott nekik egy régi anglikán templomot, hogyha azt felújítják, száz évig nem kell fizetniük az épület közköltségét. A testvérek megragadták ezt a lehetőséget, és szinte önerőből felújították a kapott ingatlant (fotó a címlapon). Ezek a tények azt igazolják, hogy napjainkban a keresztyének a hatóság részéről szabadságot élveznek, bár ez nem jelenti azt, hogy Törökországban veszélytelen hívőnek lenni. Amint az a közelmúltban is megtörtént, amikor katolikus papot gyilkoltak meg, fanatikusok bármikor célba vehetik a keresztyének életét.

A smirnai gyülekezetben találkoztunk egy iráni származású keresztyén leánnyal, Feruzsával. Ő Iránban egy házi keresztyén özszejövetelen vett részt, amikor állarcos férfiak rájuk törtek és elhurcolták őket. A fiatal leányt arra szólították fel, hogy tagadja meg Jézust, vagy pedig megölik. Feruzsa nem volt hajlandó megtenni amit kértek, ezért elrablói üvegdarabokkal több helyen is összevagdalták testét, megpróbálták elvágni ütőereit (kezein saját szemeimmel láttam a vágásokat), s aztán a kocsiból a senki földjén kidobták – azzal a feltételezéssel, hogy majd elvérzik és meghal. Az

Szeretet

- A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbisz@rdslink.ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

helyek **Törökországban**

Úr ezt nem engedte meg. Akik rátaláltak védelmükbe vették, segítették, hogy Törökországba meneküljön. Jó volt látni, hogy a testvérek gondoskodó szeretetükbe fogadták Feruzsát. Így tehát napjainkban a szenvedő gyülekezet – „Smirna” – olyan politikai kontextusban van (s talán ez egyedi helyzet az iszlám országok között), hogy azokat bátoríthatja, akik Krisztusért szenvednek.

Pergámum

(a modern Bergama) Smirnatól nyugatra, mintegy 80 kilométer távolságra található. A római időkben a Kis-Ázsiában lévő római tartomány fővárosa volt. Hírnevét és hatalmát a magas sztyeppére épült Akropolisz jelenítette meg, ahol nagy színház, tekintélyes könyvtár és több híres templom is épült. Az egyik templom Dionüszosz, a bor görög istenének tiszteletére épült. A császárkultusz, illetve a római istenek imádata erőteljes volt. A hegy csúcsán csiszolt márványkőből épült Zeusz oltára. A városhoz közel található az Aszklépiosz, a volt világhírű gyógyintézet, ahol Gálén a híres orvos tevékenykedett. Aszklépiosznak, a gyógyítás istenének itt emeltek templomot. Először itt ismerték fel a kígyóméreg gyógyító hatását. Itt gyógyult meg egy halálos beteg, mert abból az edényből ivott tejet, melybe korábban mérges kígyók beleittak. Azóta, mind e mai napig, a kígyó az orvosság és a gyógyítás szimbóluma. A gyógyinté-

zetben gyakorolt terápiák és kezeléseik modern változatai ma is megtalálhatók az orvostudományban.

Pergámum első püspöke Gajus volt, őt követte Antipas. A gyülekezetnek írt levél dicséri azokat, akik megmaradtak az igazság mellett, elítéli viszont azokat, akik engedtek a tévtanításnak. A Sátán királyiságát Zeusz oltárával azonosítják egyes bibliamagyarázók, míg mások Aszklépioszt, illetve a császárkultusz templomait tartják annak. A keresztyének Pergámumban – Decius császár idejében – nagy üldözést szenvedtek el. Helyzetük később se javult, mivel szembehelyezkedtek mind Róma, mind Isztambul politikájával. A pergámumi gyülekezet tagjai hűséges bizottságtevői voltak Krisztusnak akkor is, ha tudták, hogy szenvedés, vagy mártírhalál vár rájuk. Azonban kétes kérdésekben engedékenyek voltak, melyek Bálám módjára kísértették Isten népét. A nekik szánt üzenet bennünket is érint. Sajnos sok keresztyén számára a keresztyén szabadság, a törvénytől való szabadságot és a bűnre való szabadosságot jelenti. A gyülekezetnek minden időben szembe kell szállnia az ilyen tanításokkal.

Thyatira

Bár Thyatirát a lidyaiai alapították, majd a görögök uralták, Krisztus előtt 133-ban római fennhatóság alá került. Mivel a város termékeny

lapályra épült, védtelen volt, ezért történelme során sokszor megtámadták és lerombolták. Amíg Pergámum híres volt templomairól és istentiszteleteiről, Thyatira kereskedelmi és gazdasági szerepe miatt volt tekintélyes város. Különösen híres volt a gyapjú és bársony termékek előállításáért. Ez a város volt Lydia, a gazdag bíboráros asszony szülővárosa, akivel Pál apostol Filippiben találkozott. Azt nem lehet tudni, hogy Lydia visszatért-e Thyatirába a keresztyén hitet terjeszteni. Az azonban bizonyos, hogy abban az időben, amikor a levél íródott, Thyatirában egy fejlődő gyülekezet volt. A sokszori támadások miatt a régi városból csak kevés maradt meg. Azért kevés az archeológiai bizonyíték, mert a modern Akhisar a régi város területén épült fel. Ennek ellenére központjában ma is látható néhány régi utca és oszlopsor, valamint egy óriás épületszerkezet, amely valamilyen templom vagy középület lehetett.

Bár Thyatira a legkisebb és legkevésbé fontos város volt a hét város közül, a leghosszabb levél ennek a gyülekezetnek íródott. Először az Úr méltatja a gyülekezet fáradozását, utána keményen elítéli azokat, akik bálványoknak áldozott húst ettek, illetve engedtek Jézabel tanításának. Az akkori Jézabel arra bátorította a keresztyéneket, hogy a prosperitás, a jó üzletek kialakítása érdekében vegyenek részt azokon a helyi rendezvényeken, ahol pogány isteneket imádtak és tiszteltek, miközben elszabadult bűnös vágyaikat is kielégíthették.

Ez a kísértés ma is fenyegeti Isten népét. Szociális, kulturális rendezvények, város- és falunapok, üzleti utak és vacsorák, szalagavatók meg bankettek, stb., annyi meg annyi alkalom, ahol bölcs dolog jelen lenni a „modern Jézabel” szerint. Nem könnyű ellenállni a kísértésnek, de megéri, hiszen a győztesek uralkodhatnak, és övék a „Hajnalcsillag”.

Gergely István

MABAVISZ és MABAVIT III. Tanácskozás Debrecenben

Tanácskozott a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöksége és a 3. Magyar Baptista Világtalálkozó Szervező Bizottsága május 15-én Debrecenben, a baptista imaháznál.

A találkozást az augusztus 4-6 napokra tervezett Mabavit 3. tette szükségessé. A találkozón Magyarországról jelen volt: Dr. Mészáros Kálmán, Mészáros Kornél, Papp János, Szilágyi Attila, Marosi Nagy Lajos, Karancsiné - Erika, Oláh Gábor, Papp Dániel és Krisztina, Dr. Csontos Sándor, Balogh Barnabás, Bereczki Lajos; az Amerikai Egyesült Államokból: Dr. Herjeczki Géza; Erdélyből: Borzási István, Borzási Gyula, Gergely István, Kovács Gyula, Mike József; Vajdaságból: Nyúl Zoltán; Felvidékről: Dóczé Bálint és Kárpátaljáról Varga Attila.

Dr. Mészáros Kálmán, a MABAVISZ elnökének köszöntő szavai és a közös áhítat után láttunk hozzá a fő témák megbeszéléséhez. A program ismertetése-pontosítása és kisebb módosítása után a meghívók, jelentkezési lapok, jelentkezések, a szállás, ellátás aktuális kérdéseit beszéltük meg. Aztán a média-ismertetést, tv. felvételt, belső információ rendszerét, hirdetést, árusítást, kiállítást, emléktárgyak és konferenciátáska kérdéseit is sorra vettük. Gyermekek és ifjúsági programok, kisebbségi szolgálatok, koncertek, evangelizációs alkalmak menetét is pontosítottuk.

A találkozót megelőző napokban Ifjúsági Nagytábort is tartunk közel Debrecenhez, ahol a különböző országok magyar fiataljai már együtt táborozhatnak, majd csatlakozhatnak a MABAVIT III. többi résztvevőjéhez.

A Világtalálkozó 2006. augusztus 4.-én, pénteken délután kezdődik, és augusztus 6.-án, vasárnap délben fejeződik majd be. Szombat este evangelizációs alkalom lesz, amikor a Főnix Csarnok nyitva lesz minden érdeklődő előtt. A helyi és a környékbeli gyülekezetek előzetes meghívása, és a kora délutáni Debrecen különböző pontján folyó zenés hívogatás által reméljük, hogy eljönnek Istent kereső emberek, akik velünk baptistákkal együtt akarnak lenni. A MABAVIT III. Szolgálattevői a tagszövetségek lelkipásztorai,

zenészei, ifjúsági, női, diakónus és bibliaköri vezetői lesznek. Díszvendégünk lesz David Coffey, a Baptista Világszövetség elnöke, és egyben egyik szolgálattevőnk.

A MABAVISZ elnöksége beszámolókat hallgatott meg a tagszövetségek és a szórvány képviselői részéről.

Dr. Herjeczki Géza, az Észak-Amerikai Magyar Baptisták képviselője beszámolójában ismertette, hogy Kulcsár Sándor elnök és Szabó István főtítkárral köszöntésüket küldik a MABAVISZ Vezetőinek. A New York-i Magyar Baptista Gyülekezet ez évben ünnepli a 100 éves jubileumot. 2008-ban az Amerikai Magyar Baptisták Szövetsége lesz 100 éves. A Rámai Táborban komoly építkezési munkát végeznek. A MABAVIT III-ra körülbelül 100-an készülnek.

Gergely István, az Erdélyi Magyar Baptisták részéről elmondta, hogy elsősorban a roma misszióban történt fejlődés, de Isten kegyelméből a magyar területen is van növekedés. Örömmel ismertette a Hit Hangjai gyülekezeti énekeskönyv megjelenését.

Dóczé Bálint a Felvidéki Magyar Baptista misszióról szólt: lassú a gyarapodás, Magyarországról Révész József testvér látogatja őket. Ők is készülnek a MABAVIT III-ra magyarul is értő szlovák testvérekkel együtt.

Varga Attila a Kárpátaljai Magyar Baptisták képviselője elmondta, hogy Beregszászon bejegyezték a „Koinonia Alapítványt”. Ez az alapítvány a Kárpátaljai Magyar Baptisták érdekeit védő szervezet. Megvásároltak egy épületet is az alapítvány részére. Gyermektábor épül Zápszony-on.

Megalakult Beregszászon a „Kegyelem Baptista Gyülekezet”. A Kárpátaljai Magyar Baptisták is készülnek a MABAVIT III-ra.

Nyúl Zoltán a Vajdaság híreit ismertette velünk: Bácskossuthfalván imaház-felújítási munka folyik. Víziójuk szerint ez lesz a Bácskai Misszióközpont. Megtuttuk azt is, hogy Szerbiában megszavazták a vallástörvényt, amely szerint a baptisták nincsenek a nyolc elismert történelmi egyház között.

A Magyarországi Baptisták részéről Mészáros Kornél főtítkárral számolt be: a Női Kör, az Ifjúsági Szövetség és az Egyház Vezetősége a MABAVIT III-ra összpontosít. A lelkipásztori közösségekben egység van, de vannak elfáradt lelkipásztorok is. Tahiban tovább folytatódik az építkezés és átalakítási munka. A Budapest Nap utcai imaházban rendszeres ifjúsági összejövetelek vannak, és szép ifjúsági munka folyik.

A MABAVISZ vezetők beszámolóit után még más témakörben is beszélgettünk: pl. a Baptista Világszövetség és a Déli Baptista Szövetség közötti feszültségről, a Nagyvárad Missziói és Gyülekezetplántáló Konferenciáról és az Áhítat szerkesztéséről. A tanácskozás az őszinte testvéri szeretet, nyitottság és kölcsönös tisztelet jegyében folyt le.

Az Úr egyengesse utunkat Debrecenbe, a Világtalálkozóra!

Imádsággal készülünk, és tegyük félre minden akadályt. Örömmel, szeretettel és az áldások reményével várunk mindenkit a Magyar Baptisták 3. Világtalálkozójára Debrecenbe!

Borzási Gyula,
a MABAVISZ főtítkára